

АНГЛІЙЦІ В РОСІЇ.

Начинені буржуазною брехнею про Росію і самі ворожо відносять ся до революційної боротьби, праві і умірковані делегати англійських професійних союзів приходили до нас з бажанням провітрити отримані з англійських буржуазних газет відомости.

Перед віздом англійські буржуазні газети заперяли їх, що більшовики ні за що не покажуть їм дійсного російського життя. Та і тут "не без добрих людей", різні меншевики і есери, які мали доступ до делегації, наговорили "різну ащину", радили, куди заглянути в журналі неприємного для більшовиків матеріалу.

Наприклад, при звіджуванні чрезвичайки Англії зарозапитали про певні арештовані особи, з котрими забажали побачити ся — між иншим з одним Англіїцем.

Сей Англіїць отверто признав ся, що він сидить за контрреволюційну діяльність і не може ухватити себе невинно потерпілим.

На запит англійських делегатів: чи можна надрукувати в англійських газетах його признає ся, що він був агентом контрреволюції, Англіїць відповів:

— Попробуйте, если англійське правительство позволит вам се надрукувати.

Особливо цікаві спроби Англіїць познакомити ся з російським селом. Щоби не осталося в них і тіни підозріння, що їх умисно возить по найбільше "благополучних" місцях, їм самим було предложено рішати підчас їзди на пароплаві, коли і коло якого села остановити ся.

Селяни всюдї з великим заінтересованем відносились до прихвіжених гостей.

І яку-б бесіду не заводили Англіїць, то перший ліпший селянин закінчував докором: чому вони зносять своє правительство.

Наприклад, питають Англіїць селяни, як їх господарство.

— Не дуже, — відповідає селянин, — коси нема, серпа нема, цвяха нема. Чому ви не вежете до нас товари? З царем торгували, а з нами не хочете?

— Єе не ми, робітники, чь правительство наше, — відповідає Англіїць.

— А если правительство у вас недообре, то чому ви його не наженете? Ми своїх нагнали і вам пора. Треба помагати один другому, — хто косу, хто серп, а ми вам лену і дера.

Англіїць скоро запише в книжочку прості, розумні мужицькі слова.

Гостям дуже хочеть ся подивити ся, який демократизм місцевої влади, і як розуміють селяни совітську владу.

— Хто у вас сидить за порядком і розпоряджує? — питають Англіїць бородатого поважного селянина.

— Волосний ісполком.

— Хто його назначив і коди?

— Вибираємо кожних три місяці на волосному зїзді. А если не подобаєт ся, то і перед трома місяцями можемо змінити.

— А женщины у вас мають права?

— Селянин трохи змішав ся.

— Права мають, але ми вибираємо тільки грамотних женщин.

— А мужчину і неграмотного вибираете?

— Буває і так, коли заслужив.

Отгнущившись докруги, Англіїць показує рукою в даль:

— Чий се іє?

— Попередню був панський, поміщицький, а тепер наш, народний, державний.

Гостий ведуть на засіданне ісполкому. Вони питають, про що якраз іде мова в дану хвилю.

— Розбираєт ся скарга одної прожакки, бувшої дрібної ділочки, на рішене сільського совіту.

— Пані ся одинока, а сад в неї овочевий порялний. Сільський совіт поліцив її части-

ну, а решту прилучив до громади. Вона внесла скаргу на совіт до сільського сходу. Сход сказав те саме, що й совіт, тому що для неї одної вистарчить на її жите і полишене її частина саду. Буде користуватись овочами. Нехай і народ користуєт ся. Вона внесла скаргу до волосного ісполкому, і от тепер ся справа розбираєт ся.

Опять запишуть олівянцями в книжочках заморські гості. Мабуть додають, як то в них в Англії батраки і селяни будуть в зматних і світлых лордів відбирати землі, сади і ліси.

— Ну, а що у вас за час революції зроблено нового?

— Ось підемо до нашого народного дому, нового, недавно відбудованого. Представлення там устроює молодіж, мітінги, лекції.

— А попередню ставили у вас представлення?

— Як там попередню представляли? Корови мчали, мужички мовчали. Опять бібліотеку читальню отворено. Опять клуб комуністів, а дальше союз молодіж.

Фотограф на просьбу Англіїць зїймає новенький народний дім, клуб і союз молодіж.

Гості захотїли перекусити. Их запросив один селянин, який угостив їх білим хлібом (се було на Волзі в лшеничних місцевостях), молоком, салом, яйцями.

На мітінгах, які устроювали ся при звіджах сіл Англіїць, звичайні селяни і комуністи, члени ісполкомів, у відповідь на обіцянки гостей приняли всі міри для заперестання нападів на Росію, переконали Англіїць поспішити.

— Адже-ж все лихо від англійських буржуї. Вони всі підбурюють. Если-б не вони, ми не так би жалили. Уже ви поспішіть, стримайте своїх правителей, — адже-ж тяжко нам.

Отсе загалне переконане, яке глибоко проникло в свідомість Миських і сільських мас, що у всіх недотачках Росії винен англійський імперіалїзм, дуже вразило Англіїць.

Вони схвилювано обіцяли передати в своїм краю сі голоши російського селянина і надрукувати фотографії відвіданних місцевостей.

— Пришліть потім і нам книжки або газети, де буде се надруковано.

Був і такий випадок. Звідавши діточу колонію, Англіїць оживлено розмовляв з дітьми робітників, які бавили ся в парку прегарної дачі. Задавши кілька питань дітям про їх жите, Англіїць предложив дітям в свою чергу запитати їх.

12-літній хлопчик запитує: — Чому Англіїць піддержують російських блогвардіїців?

Поражений Англіїць запитує хлопця:

— Хто тебе навчив ставити таке питання?

— Я й сам знаю. Чого тут учити. Я газети читаю.

З дальших запитів дітій вияснилось, що десяток до два дітій в такім же віці читають газети і твердо запам'ятали, що російським блогвардіїцям помагють Англіїць.

Знова пишуть гості в книжках, немало збентежені так вперто повторюваною заявою про піддержку російської контрреволюції їх правительство.

Чи виконують свої обіцянки англійські делегати, чи в силі вони їх виконати, — покаже будучність. Але їх стичність з масами робітників, селян і червоноарміїць показала їм що совітська влада сильно зросла ся з працюючими масами, і ніякі Лойд Джорджи не в силі викорчувати її з російського ґрунту.

Если би Англіїць могли позидати довше і дальше, вони набули би еще яркїйші матеріали і вражїня. Але достаточо і тих.

Слово за англійськими робітниками. Л. Сосновський.

Лист Лєнина до німецьких і французьких робітників.

Товариші! Буржуазна преса Німеччини і Франції віддає багато часу суперечкам серед незалежної с.-д. партії Німеччини і соціалістичної партії Франції з приводу аступлення до Комуністичного Ітернаціоналу. Буржуазна преса з надзвичайною енергією обстоює за поглядами правої опортуністичної части обох партій. Се вповні зрозуміло, бо сі праві елементи в усі рїчі являють ся дрібно-буржуазними демократами, котрі подобно як Дітман і Крісієн, не вміють думати революційно, не спосібні помагати робітничій класі готовити ся до революції і здійснювати революцію.

Розкол з тими опортуністичними елементами необхідний, він є однимоким средством для злуки дійсно революційних пролетарських мас. Крики про "диктаторство" Москви і проче — звичайне замилуване очей. На ділі в Виконкомі Комуністичного Ітернаціоналу 20 членів, з них тільки п'ять членів Російської Комуністичної Партії. Сі балачки таксамо прикривають крах певного числа опортуністичних провідників, як подобні балачки серед К. А. Р. Д. (Комуністична Робітничая Партія Німеччини) прикривали крах декотрих її провідників, які зійшли з шляху пролетарської революційності.

Таким самим самообманом або обманом являють ся крики, будто би "московські диктатори" в успіях прийняті до Комінтерну (Комуністичного Ітернаціоналу) виключають певні особи. В 20 точї устлїй прийняті сказано ясно, чорне на білім, що вїняти з усілїй правил в відношеню до провідників правої крили і в відношеню до особистого складу центральных уставов допустимі за згодою Виконкому III. Ітернаціоналу. Раз отверто заявлено, що вїняти допустимі, значить, не може бути мови про безумисне недопущення тих чи інших окремих осіб. Значить, є повне признає необхідности брати під увагу не минувшину, але теперішність, брати під увагу перемїни в поглядах і поступовано окремих осіб, окремих провідників. Раз вїняти проголошені, доступні залежно від згоди Виконкому III. Ітернаціоналу, а в сім Виконкомі є тільки одна четвертина Росії, то чистими ісенітниками цілковитою несправдою являеть ся крик про диктаторство і проче. Всі ті крики тільки замилуване очей.

Але на ділі боротьба іде межі революційних пролетарськими і опортуністичними дрібно-буржуазними елементами. До сих послїдних належать Глєфєрдінгі, Дітмані, Крісієни, многочисленні члени парламентарних фракцій Німеччини, Франції і инші. Борьба сих двох політичних течій іде по всіх краях світа без вїлику. Борьба сия має свою довгу історію, вона заострилась і заострюєт ся всюдї, підчас імперіалістичної війни і після неї. Опортунїзм є представлений елементами "робітничої аристократії", старої бюрократії, професорів, кооператорів і инших та інтелігентно-міщанських верствами і т. д. Без перечення сей течії, котра в самій рїчі своїми ваганнями, своїм "меншевизмом" (Дітмані, Крісієни вповні походять на наших меншевиків) здійснюють вплив буржуазї на пролетарїят з внутря робітничого руху, а внутря соціалістичної партії — без перечення від сей течії, без розколу з нею, без виключення всіх її визначних представників неможлива злука революційного пролетарїату. Дітмані, Крісієни і инші зі своїми вїчними ваганнями на сторону реформізму, меншевизму, своїм неумієм думати і ділати революційно, здійснюють в самій рїчі, не знаючи того, вплив буржуазї на пролетарїят з внутря пролетарської партії, здійснюють

піднесенє пролетарїату буржуазному реформізму.

Такого розколу з такими і подобними людьми доконує ітернаціональна єдність революційного пролетарїату проти буржуазї для її повалєня.

Подї в Італії повинні отворити очі навіть найбільш упертим з тих, хто не бачить шкоди "єдності" і "мира" з Крісієнами і Дітманами (Турагі, Прамполїні і Дарагона), котрі тепер, коли діло дійшло до дійсної революції, почали шкодити революції в Італії. А до того діло іде скорше чи повільнїше, тяжше чи легше — по цілій Европі і по цілій світї. Пора кинути остаточо всі ті шкідливі ілюдії і можливі шкоди "єдності" і "мира" з Дітманами і Крісієнами, з правим крилом німецької "незалежної с.-д. партії", англійської "незалежної" робітничої партії і французької соціалістичної партії.

Пора всім революційним робітникам очистити від них свої партії і отворити одну дійну комуністичну партію пролетарїату.

Н. Ленін.

Подвиги французьких капіталістів на Угорщині.

Французькі капіталісти просягають свої руки, щоби заробити майно у всіх краях, котрі зістали економічно знищені світовою війною.

(Те саме роблять капіталісти Америки, Англії і других капіталістично-імперіалістичних держав.)

Французькі капіталісти, наприклад, як подають телеграма, перебирають залізницї Угорщини на 50 років, застерігаючи собі річний дохід на 40 мільонів франків, а если такого доходу не було би, то той держава каса Угорщини має покрити недобір.

Сей грабїж французькі капіталісти виконують не прямо. Вони насамперед дістають в свої руки війско, наставляють мїитарного диктатора, котрий сповняє їх зацїни, а тоді при помочи свого власного війська їдуть грабувати майно.

На Угорщині, по здавленю світської республіки мїитарною силою Румунї, котра була служницею Антанті, зістав заведеним лїокаєм антанті, кровавим диктатором Гортїєм, білий терор.

Гортї, по вимордованю, по замкненю в тюрми найлучших робітників Угорщини, по розв'язаню всіх робітничих організацій, по замкненю всіх шкіл — даючи право жити тільки буржуазї — в спокою скликав сойм. Нема сумніву, що й сам наставляв кандидатів до сойму і если який небув кандидат опозиції підніс би голос протесту проти його диктаторської роботи, то він не побачив би більше денного світла. В такий спосіб він (Гортї) скликав сойм і продовжує свою терористичну політику.

Але ненаситні капіталісти Франції боять ся ще того сойму. Отже що вони роблять? Дають знати своему правительству, що вони хочуть мати свої концесї на Угорщині забезпечені. Французське правительство дає розказ, що если сойм не схоче одобрити сей добродушний проект французських капіталістів, то він має бути розв'язаний і проект концесї здійснюєт ся в бути підписаний диктатором, який має право се зробити, а если ні, то на його мїшанське буде новий диктатор.

Щоби се могло бути виконане, угорське правительство котрим є мїитарний диктатор Гортї, дістало право на побільшенє армії; але імперіалістично-капіталістичне правительство Франції застерігає собі контролю над всім війском, а се тому, що як би вибухла коли на Угорщині пролетарська революція, то щоби французькі капіталісти розказували, кого розстрілювати, і если в якїй другій державі вибухла пролетарська революція, то щоби французькі капіталісти мали право

вислати угорську армію проти пролетарїа, котрі бажать визволити ся від гнету капіталістів.

Французькі капіталісти не є ще задоволені з економічного загарбня Угорщини, вони хочуть ужити угорське війско до відбираня довгів царської Росії, тих довгів, котрих Совітська Росія не хоче сплачувати. Тому вони передсе фінансували Колчака, Юденіча, Польщу і всюдї стрїнули ся з неадачею. Тепер фінансують Врангля, котрому дії вже почислені і котрий підє садами своїх повисше згаданих товаришів.

Між иншим, французькі капіталісти поставили пропозицію перед угорським кровавим диктатором, що Франція буде інтервенувати в "Лїдї Нації" (дластво капіталістів), щоби перемїнити границї Угорщини, які були означені договором в Парижі: певно зроблять як з Чехословачею, котрій дали багато чужої землі, щоби тільки мати її за свою служницю; певно так само обіцяють Гортю дати більше чужої території під його розпорядиєм, щоби лише Угорщина сповнилась саїдуоче: "Угорське правительство зобов'язуєт ся держати на посотїю 150.000 армію, для якої Франція доставить оружє і амуніцію. Сей армія переходить під команду французьких генералів в компанї проти Совітської Росії". Се є вистарочним доказом, що французькі капіталісти хочуть перемїнити Угорщину в свою колонїю.

Угорщина може лише одним способом вратувати ся від кровавого Гортю і його білого терору а також і від французьких капіталістів, а се: через нове повстанє, через нове заведенє совітської республіки.

М. Е.

ЖИДІВСЬКІ ПОГРОМИ В ПОЛЬЩІ.

Львівська "Хвіля" доносить з кругів жидівських послїд:

Дня 22. червня, по прогнаю більшовиків заняло польське війське Млаву. Того саямо дня двох жовїрів, в присутности багатого людїя, вбили двох Жидів. В селі Турю повисли жовїри без суду наслідком денуїцій одного з мешканців сего села. Присутним при тїй езекуції був офіцїр Сензімір. В Розгарді найдено Жіда, замордованого жовїрами. Жовїра Жіда з польської армії, Берка Фудаловича, родом з Плоцка, привязали жовїри до тенки і волїкни по вулицях серед страшенних повоїв. Не помїг навіть протест священика Млави, який енергїчно проти того виступив. На підставі поголоску Жіда того замордованого. В Дембску вбито Жіда, взятого на підвода. Старство не дозволило його похоронити, мотивуючи се тим, що нема документів, стверджуючих його вїбство. Радному Йосифови Гайсдорфови обїяли жовїри бороду. У Вудлїї оґраблено усі жидівські склепи. В Хожелях серед вбитих 9 Жидів є 7 Жидів з Млави. До замїтання вулиць ловлять виключно Жидів, передовсім жінки.

Відомія страйку проти сенату.

Головний орган французьких соціалістів "L'Humanité", подаючи прокламацію польських соціалістів за страйком проти сенату, додає від себе: "Се дійсно виглядає пікантно, що польська соціалістична партія проголошує генеральний страйк, який в сутї рїчі є манїфестацією проти уряду — проти уряду, в якому провідник ПП.С., Дашиньскі, є віцепрем'єром ради міністрів!"

І в Старому Самборі панщина!

Зі Старого Самбора пишуть до "Впереду":

Від якогось часу магістрат виганє Українців і Жидів з найбільшїх сфер до безплатного товченє каміня на дорогах. Магістрат, замість дати

їм спромому зарібку — використовує їх знемоцїлі сили до безплатних робіт і то таких як товченє каміня.

В Бриґіаках у Львові

находять ся між иншим, такі арештовані Українці: Шинкула Павло з Товстого, Равва Андрій, Пашковський Юліян, Пашковський Володимир, Москва Микола, Дрибнок Онуфрій, Кілімар Осип, Забрюцький Василь, Кобель Михайло, Куйбіда Петро, Пулик Семен, Дроздовський Степан, Голубець Степан, Штайн Яків, Кремер Йосиф, Ліса Тетяна, Лаврук Тетяна, всі з Борщова, Мельник Володимир, Мрочковский Франко оба з Тернополя і Коцур Іван з Сокальщини. ("Вперед".)

Бульба гнє на полях, а люди не мають що їсти.

Познанські ділчі, які доносять "Гонец", до 21. жовтня не викопали ще бараболь і почали щойно забирати єя до копаня. А по містах дорїжня бульби.

Арештованя в Рогатинській.

В Стратині, повіт Рогатин, арештовано 6 селян і одну жінку за большевизм. Обжадовано їх за те, що мали співавти Ітернаціонал, що один з них ходив до большевицького лікаря в Добринові з хороєю дївчиною, та що "хотїли" вїзбрати їх до ревкому. По перевезеню їх до Львова, по 11 днях випущено п'яток на волю, а двох, Михайла Луцїва і Василя Луцїва задержано ще в арештах. ("Вперед".)

Арештованє Короля.

Дня 27. жовтня польська державна поліція арештувала в Жовкві бувшого посла до парламенту і сойму д-ра Михайла Короля і під ескортою спровадила до слідчого відділу окружної команди польської державної поліції у Львові, при вул. Льва Сапїги ч. 1. Як причину арештованя подали польські жандарми воляроже становище д-ра М. Короля до польськостї в часї його урядованя як українського повітового комісаря в Жовкві. Се вже третє з ряду арештованє д-ра Короля за сию саму справу. Недавню д-р Король вернув у Жовкву по арешті і конфїновано у Львові і отсе знова пав жертвою доносив місцевих Поляків. ("У. Д.")

І у Львові бе польська поліція!

З поза мурів державної поліції у Львові при вулиці Льва Сапїги доносять нам, що й там бють Українців.

Недавно якісь три державні поліцинти побіли арештовані в Радеківщинї селянина Цупрона. ("Вперед".)

З тюремного пекла в Чорткові.

"Вперед" з 31. жовтня доносить:

В чортківському окружному суді держать около 100 політичних вїзнів, з чортківського, бучацького, заліщицького та борщівського повітів.

Почавши від дня 18. жовтня перестали давати хліб, а від 20. жовтня не дають нічого їсти. Люди сплять на голїй землі, в казнях страше зимно, всі перестуджені, всі сильно кашляють.

Дня 20. жовтня завідуючий вїзницею Свїдїцькі оглядав казнї і питав ся кожного о навище, — але через се положєне вїзнів не поліпшило ся, а навпаки, погіршило ся, бо від того дня не дають зовсім їсти. На запитанє кажуть, що для арештантів не фасуєт ся харчів.

Супроти такого положєня люди починають хорувати. Кажуть, що один вїїт помер. Покищо не можна довідати ся про його назвище.

Арештовані не мають нізвідки ратунку. На ратунковий комітет не дозволено, складок збирати не вільно, до арештованих не пускають.

Чехословацщина не хоче союзу з Польщею.

Чеська преса заняла супроти рїського трактату негативне становище. Орган чеського міністерства закордонних справ, д-ра Бенеша, пише:

Мир, заклучений в Ридї, носить в собі звязки нової війни, в якій по сторонї панів з Варшави не стане ні один союзник. З сього становища треба оцінювати стремліне Польщі до аступленя до малої антанті, яка одначе не може брати на свої плечі такого тягару. Польща стараєт ся утворити при помочи балтїйських держав сильний державний блок проти Росії і Німеччини. Сого звороту в польській політиці не можна трактувати за байдуракство. Можємо вправді удержувати з Польщею добрі сусідські звязки, але всякий союз з нею бувби для нас погубний.

Нагаї суди на Слсваччині.

Заведені на Слсваччині. В-галї суди значно загострено. В Прешбурзі всі публичні льокалі маєт ся замкнати о 9 год. веч. Кінотеатри і театри будуть замкнені. О 10 год. не вільно нікому показати ся на вулиці.

Російський і австрійський державні знаки.

За монархїї мала Росія і Австрія державне знамя орла. Віденськї часописи повідомляють, що й тепер державні знаки обох республік однакові: Австрія і Росія мають в державному знаку серп і молот.

Сей признако користували ся при виборах в Австрії проти соціалдемократії, що вже перед двома роками противила ся заведеню однакових державних знаків з Росією.

НАДІСЛАНЕ.

ОБРАЗКИ З ЯЩЦЯМИ.

Транскона, Ман.

Дня 23. листопада загостно до сеї місцевости бувши член бувшої петлюрівської капелї Ю. Татарів з якимось "образками".

На оголошенях, які порозкидав Татарів між тугешним робітникам було сказано: що зацїлими людем будє давати вїдпич про теперїшню ситуацію в Европі і на Угорщині, як також будє показувати образки "української армії" і инші.

О годїні п'ят до осьмої вечером зїшло ся коло гаїл поверх стіки угор робітників, щоби подивити ся на сі "образки" і розпитати про лєшо бувшого "капелїоно".

Колї робітники прийшли блїзше до гаїл, то побачили напис: "Вступ 50 центів". Дехто пішшов до кілїні і почав питати Татарова, на яку цілю їдуть сі гроші, на що дістав відповіди, що половина з сїх грошїй піде Татарову на отриманє, а половина для угр. студентів в Европі. Почувши так відповіди, є робітникам почули ся охлїки: петлюрівське, білогородське, контрреволюцїонє, переба і т. д.

До гаїл зайшло кількоро дітїй і кількох дорослих, яким сей панок, трясучи ся телом, почав показувати свої образки і муркотити щось собі під носом, себто "викалдувати".